

DUBBELDECKARNA

OCH FALLET MED
DUBBELRÅNARNA

DUBBELDECKARNA

**OCH FALLET MED
DUBBELRÅNARNA**

JØRN LIER HORST

HANS JØRGEN SANDNES

Översättning: Barbro Lagergren

**BONNIER
CARLSEN**

LÄS OCKSÅ:

Dubbeldeckarna och fallet med de mystiska stölderna 2018

Dubbeldeckarna och fallet med skattkartan 2018

Dubbeldeckarna och fallet med mumiens hämnd 2019

Dubbeldeckarna och fallet med skeppsvraket 2020

Dubbeldeckarna och fallet med cirkusen 2020

DUBBELDECKARNA OCH FALLET MED DUBBELRÅNARNA

Originalets titel: Operasjon solnedgang

Copyright © Jørn Lier Horst 2013

Illustrations copyright © Hans Jørgen Sandnes 2013

Published by agreement with Salomonsson Agency

Översatt av Barbro Lagergren

Svensk utgåva av Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm 2021

Tryckt av Interak, Polen 2020

ISBN: 978-91-7803-581-6

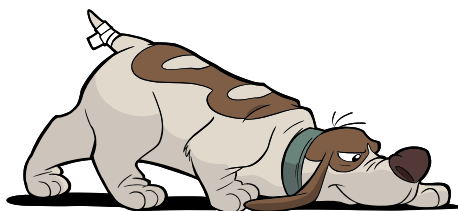

www.bonniercarlsen.se

INNEHÅLL

1	Röd fara	13
2	Rik och berömd	20
3	Go'biten	25
4	Två på en gång	33
5	Ge er iväg!	40
6	Spaningsplats	48
7	Gummimasker	55
8	Från dörr till dörr	64
9	Stekspade	69
10	Upp, upp och iväg	76
11	En hund begravnen	83
12	Innan solnedgången	88
	Åttos efterord	94

DUBBELDECKARNA

TILDE

Antagligen den tuffaste tjejen i Elvestad. Vågar det som andra inte vågar. Uppfinningsrik och sportig, med bra koll på datorer.

VIKTOR

Supersmart detektiv. Ser det ingen annan ser. Gillar mat och tänker mycket. Tekniskt lagd. Löser problem och älskar äventyr.

ÅTTO

Äkta spårhund, med nos för mysterier.

NORA BRATLAND

Gammal dam. Hon hör lite illa, så kom ihåg att prata högt och tydligt med henne.

EIVIND OLSEN

Även känd som Elvis-Eivind. Bättre på att se ut som Elvis Presley än på att sjunga hans sånger.

ROLF "ROFFE" HANSEN

Ägare av Go'biten där de säljer stadens godaste varmkorv.

DORRIS FJELD

Kassörska på Prylmagasinet. Viktors farfar kommer ihåg att han såg henne le en gång för fyrtio år sedan.

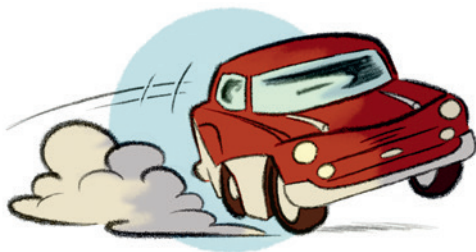

KONSTAPEL BREKKE

En av de strängaste och mest misstänksamma poliserna i Elvestad.

KAPITEL 1

RÖD FARA

Åtto reagerade först. Han tvärstannade med svansen rätt upp. Både Tilde och Viktor vände sig om och tittade åt det håll ljudet kom ifrån. Med tjutande däck sladdade en röd bil i alldeles för hög fart runt gathörnet.

Gamla Nora Bratland hade varken sett eller hört bilen. Hon rättade till axelväskan och fortsatte rakt fram mot övergångsstället. Den röda bilen bara ökade farten i stället för att bromsa in. Just som hon tog första steget ut på övergångsstället högg

Viktor tag i hennes axel och drog undan henne. Chauffören tutade och Viktor kände lufttrycket från bilen som brakade förbi.

Nora Bratland ramlade baklänges och landade på Viktor, som i sin tur landade på Tilde. Alla tre blev liggande i en hög på trottoaren med armar och ben huller om buller. Åtto skällde och sprang efter bilen bort längs gatan, men stannade efter några meter. Bilen försvann runt nästa hörn och ett ljusgrått moln av damm lade sig i vägkanten efter den.

Viktor reste sig och hjälpte Nora Bratland upp.

”Gick det bra?” frågade Tilde och lyfte upp hennes väska.

”Usch då”, pustade Nora Bratland.

”Det var nära ögat.”

”Gick det bra?” upprepade Tilde.

Nora Bratland lade handen bakom örat för att höra bättre.

”Va?”

”Gick det bra?” frågade Tilde för tredje gången.

”Jadå, det gick bra. Tack ska ni ha.”

Hon borstade av kappan och tittade åt det håll där bilen försvunnit.

”Tänk att ha så bråttom”, mumlade hon. ”Jag skulle bra gärna vilja veta vem som körde den där bilen. Då skulle jag säga honom ett sanningens ord.”

Tilde tittade på Viktor. Han nickade.

”Vi kan försöka ta reda på det åt dig”, föreslog hon.

”Va?”

”Vi kan försöka ta reda på vem som körde bilen”, sa Tilde och höjde rösten.

Gamla Nora Bratland skakade på huvudet.

”Nej, jag har inte kört bil på trettio år. Jag tycker om att gå.”

Tilde skakade på huvudet. Hon undrade vad Nora Bratland trodde att hon hade sagt.

”Det är det vi sysslar med”, förklarade Viktor. Han pratade sakta och tydligt.
”Vi är detektiver.”

”Ja, det är bra”, log Nora Bratland mot honom. ”Fortsätt med det. Nu måste jag gå. Ha det så bra nu.”

Tilde och Viktor tittade på varandra och kunde inte annat än le, de också.

”Vad menade hon?” frågade Tilde när Nora Bratland hade gått över gatan.

”Har vi ett fall? Fick vi ett uppdrag eller inte?”

”Jag vet inte”, svarade Viktor.

”De var två stycken”, sa Tilde. ”Det såg ut som om de hade mössor på sig. Det var allt jag hann se. Såg du bilnumret?”

Viktor skakade på huvudet.

”Nej, men jag hann se den som satt i passagerarsätet.”

”Hur såg han ut?”

Viktor bet sig i underläppen och stirrade tankfullt bortåt gatan.

”Det gick ju väldigt fort”, sa han.

”Men han såg precis ut som den där
rocksångaren som farbror Fred gillar.”

”Elvis Presley? Men han är ju död.”

”Ja, men vad heter den där andra sång-
aren? Han som klär sig som Elvis och är
våldigt lik honom?”

Tildes ögon smalnade och hon fick ett
klurigt leende i mungipan.

”Elvis-Eivind”, sa hon. ”Jag vet var han
bor.”

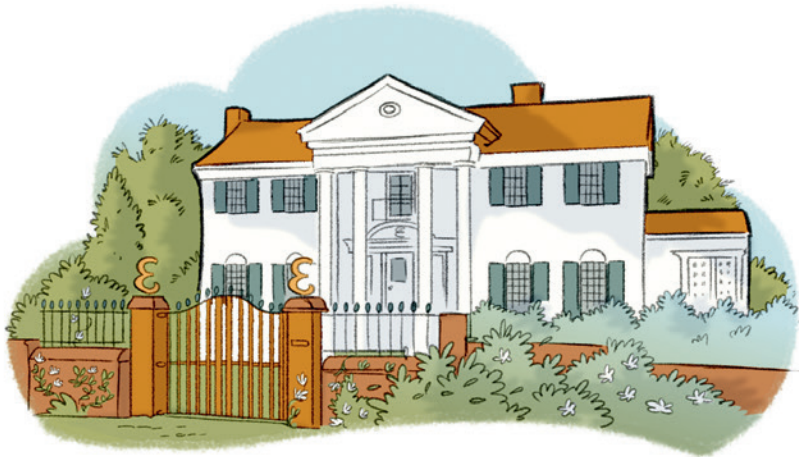
KAPITEL 2

RIK OCH BERÖMD

Eivind Olsen var egentligen bättre på att se ut som Elvis än att sjunga, men eftersom det finns väldigt många som gillar den riktiga Elvis, hade Elvis-Eivind också blivit en kändis. Han bodde inte i själva Elvestad, utan strax utanför staden, så Tilde och Viktor hämtade sina cyklar och gav sig iväg förbi skolan och över bron till Västsidan. Åtto sprang efter dem med tungan hängande i mungipan.

Elvis-Eivinds hus låg högst upp på åsen, bakom en mur som var täckt av

kaprifol med doftande vita blommor.

Tilde ställde ifrån sig cykeln vid muren.

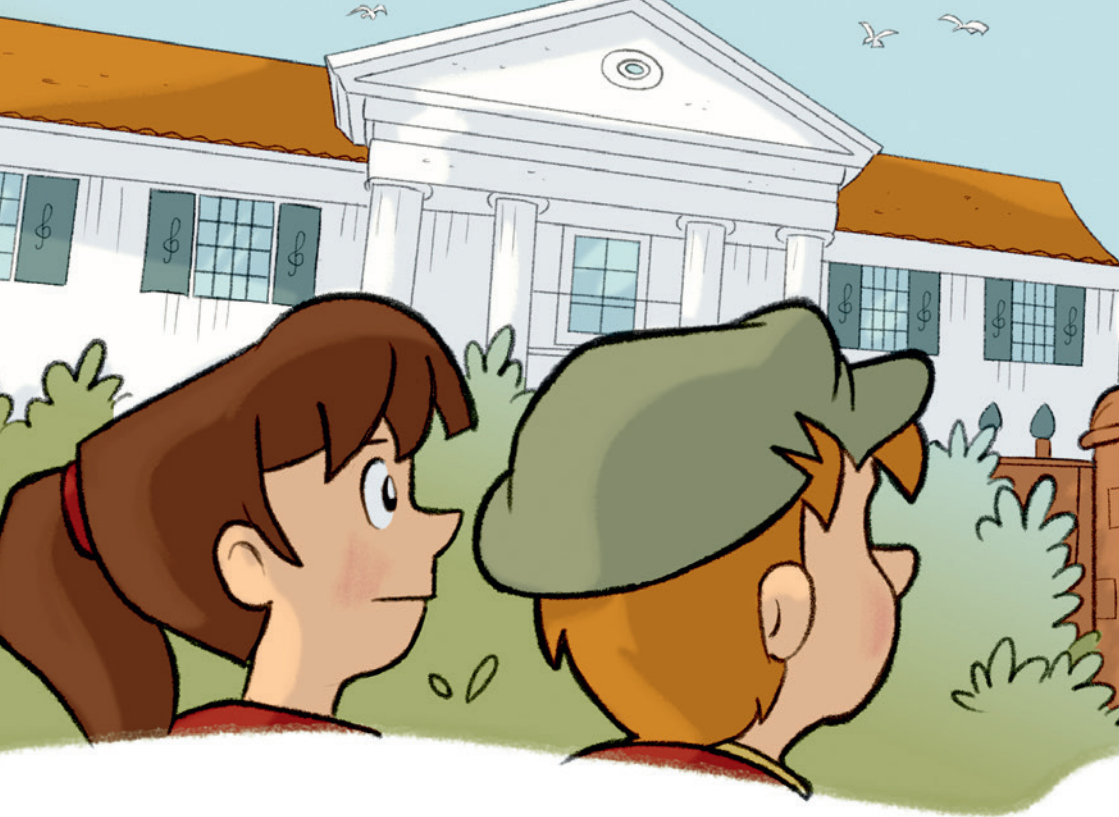
”Och vad gör vi nu då?” frågade hon.

Viktor svarade inte. Han ställde sig vid infarten och tittade mot huset.

”Det står ingen bil här nu”, sa han.

Just då tutade det bakom dem. Båda två vände sig om. Sidorutan på en vit skåpbil gled ner, och Eivind Olsen stack ut huvudet och tittade på dem över ett par stora solglasögon.

”Hello”, sa han på amerikanska, med lika djup röst som den äkta Elvis. ”Kan jag hjälpa er med något?”

Ingen av dem fick fram ett ord.

”Var det något ni undrade över?” sa Elvis-Eivind igen.

”Ja”, svarade Viktor och svalde. ”Vi bara undrade om du har en röd bil.”

”En röd bil?”

”Ja, har du det?”

Det blänkte vitt om Eivind Olsens tänder när han skrattade.

”Nej”, svarade han.

”Är du säker på det?” frågade Tilde.

”Att du inte har varit ute och åkt i en röd bil idag?”

”Nere i Elvestad”, tillade Viktor.

”Alldeles säker”, svarade Eivind Olsen och rättade till sidenscarfen i halsen. ”Jag kommer raka vägen från en spelning i köpcentret i Valby. Jag har kört bil i flera

timmar. Nu är jag trött och vill in och vila mig.”

Viktor steg åt sidan och Elvis-Eivind körde förbi dem och fram till huset.

”Tror du han talar sanning?” frågade Tilde.

Viktor ryckte på axlarna.

”Jag vet inte”, sa han. ”Det här mysteriet är visst större än det verkade från början. Jag kunde ha svurit på att det var Elvis-Eivind som satt i den röda bilen. Det är någonting som inte stämmer här.”

Tilde klev upp på sin cykel.

”Nu har vi verkligen ett fall”, sa hon och log. ”Ett nytt fall för Dubbeldeckarna.”

KAPITEL 3

GO'BITEN

De började om från början. Cyklade tillbaka till övergångsstället där Viktor hade räddat Nora Bratland från att bli överkörd av den röda bilen.

”Vi ska lösa det här fallet”, sa Tilde och tittade upp mot solen. ”Innan solen går ner i kväll är jag säker på att vi har löst det här.”

”Bilen försvann runt hörnet där borta”, sa Viktor och pekade.

De cyklade åt samma håll som den röda